

FEM DAGER TIL HAVS

Tekst og bilder av Heidi
Liestøl Undheim

Hvordan er det å bo ombord på et 50m² flytende hjem med verdens beste sjøutsikt i fem dager? Fantastisk - hvis man klarer å leve uten internett 24/7, uten omgang med andre mennesker og uten å se land på nesten en uke. Dette er vår erfaring da mannen min, kaptein Harald og jeg, matros Heidi nylig seilte med vår seilbåt Tealie fra Sotogrande marina til Lanzarote.

Å slå av mobilene etterlater et vakuum, en slags abstinens fra å ikke få sjekket nyheter, sosiale medier eller e-post når man ønsker. Men når man først har kommet over den barrieren, er det deilig å slippe å være ON hele tiden. Vi får tid til å snakke sammen, lese bøker, løse kryssord og spille et og annet spill.

Man skulle kanskje tro at livet ombord er ensformig og at dagene fort blir uutholdelige lange, men det er alltid noe å finne på. Seilene skal justeres i forhold til vær og vind, og det er alltid noe vedlikehold som må gjøres, matlaging, smårydding, innlegg til sosiale medier og oppdatering av loggboka. Med andre ord, trivielle sysler som får dagene til å gå.

Matrosen har ansvar for søppel. Matavfall går på sjøen, plastikk, hermetikk, glass og papir sorteres. Dessverre tilbyr ikke alle havner resirkulering, slik at alt går i en og samme dunk. Uansett er det orden på båten underveis, og samvittigheten vår er god.

Vi begynner alle slike lange seilturer med entusiasme og eventyrlyst. Dag én går med til å sette ting på plass så de ikke velter, sklir, knuses, banker eller slår – og driver oss til vanvidd. På dag to og tre er reisen fremdeles ny og spennende, og noen rutiner faller på plass selv om døgnet har ingen bestemt rytme. Vi våker og sover når

det passer og prøver å ha våre faste spiserutiner.

Når solen skinner og Tealie sklir som en dronning gjennom Atlanterhavsdønningene, kan vi sitte på dekk og lese og gjøre hverdagslige sysler uten å planlegge ting lang tid i forveien. Men dessverre så er ikke alle dager slik.

Men når vinden og bølgene tar tak, er livet plutselig ikke så enkelt, spesielt når det er dag fire og vi kjenner at det er på tide å komme i mål. Ukomplicerte oppgaver vi vanligvis tar som en selvfølge, som å kle på seg, lage en kopp kaffe eller gå på do, må planlegges med omhu. Det er som å være fanget i et flipperspill der man starter ferden over dørken som ballen som blir skutt ut. Man blir flippet frem og tilbake selv når man forflytter seg fra trappen til byssa, tviholdende på rekkverk og bordkanter og kjører lilletåa i en karm underveis. Man føler seg som en vinner når man endelig kommer seg i mål, sliten og mørbanket etter bragden, full av blåmerker og forbannelser. Å sove er heller ingen enkel oppgave med uvante bevegelser og ulyder. Vi ruller rundt i køya og vet ikke hvilke retning vi snur når vi våkner, utslitt og stive i kroppen etter basketak med oss selv og sengetøyet.

Fuktigheten på havet gjør alt vått, og det er vanskelig å sove når vannet drypper fra taket. Ute blir også alt vått som

etter regn. Heldigvis har vi ikke hatt bruk for vårt nyinnkjøpte regnutstyr, noe vi manglet i stormen i fjor. På den tredje dagen passerte vi åstedet for uværet. Det vekte noen grufulle minner, og vi håper å aldri oppleve noe slikt igjen.

Vi teller ikke døgnene med datoer eller klokkeslett, men i antall soloppganger. De er ofte helt magiske, men etter noen dager blir vi litt blaserte og tar hva som startet som et eventyr, som en selvfølge.

Nettene kan bli veldig lange. Men hvis det er stjerneklart, er det spektakulært, og det er som om man kan høre stjernene knitre. Vi var heldige denne gangen og hadde følge av fullmånen som viste veien da det var bekmørkt og vi følte oss forlatte ute på det store, svarte Atlanterhavet. For man føler seg ganske liten i en balje på litt over 12 x 4 meter på verdens nest største hav med havbunnen 4000 meter under seg.

Vi mister tidsoversikten, men aldri retningsansen. De mest kjente stjernekonstellasjonene og planetene svikter aldri. Trofaste kommer de opp som planlagt og viser veien sammen med solen og månen.

Å sitte på dekk og høre lyden av bølgene og vinden og se lysene i havoverflaten er vakkert og hypnotiserende. Blafring av seil og knirking i masten er som små hilsener som minner oss

” Man føler seg ganske liten i en balje på litt over 12 x 4 meter på verdens nest største hav med havbunnen 4000 meter under seg.

Fullmånen som fulgte oss, sammen med jupiter (til høyre).

om at vi ikke er alene. Morilden lyser opp vannet som stjernene i himmelen. Vi dupper av når vi må og stoler på autopiloten, noe vi dessverre ikke alltid kan. Vi er begge mest glade i soloppgangen, når en ny dag begynner og nye utfordringer må løses.

På denne turen sviktet autopiloten flere ganger; to ganger pga. karbonstiftene, de andre gangene fordi vi gikk tom for strøm. Vi har tre solpaneler på dekk som genererer strøm, men uten sol lades de ikke, og uten strøm stopper autopiloten, toalett- og vannpumpe, navigasjonsutstyr og lys. Da må motoren startes for å lade opp batteriene.

Toalettene pumper opp sjøvann for å trekke ned, og oppvasken blir spylt med sjøvann med en manuell fotpumpe på gulvet. Vi vasker opp og spylt med ferskvann, mens matlaging og vannkoking går på gass. Hjemme tar vi det som en selvfølge å kunne skru på en strømbryter og åpne vannkranen, men det er litt å tenke på for å begrense bruken av vann, strøm, gass og diesel på en slik tur.

Ombord har vi to bad og når motoren går, blir varmtvannstanken varmet opp. I rolige omgivelser unner vi oss en varm dusj, men vi senker også en bøtte i havet for å vaske oss på

Spinnakeren gjør nytte når det ikke er altfor kraftig vind.

hekken. Der har vi også en ferskvannsdusj som vi spylt oss med etter å ha vasket oss i saltvann.

Et og annet skip passerer i horisonten, men ellers er det ikke mye selskap ombord. Vi så måker, havhester og terner og fikk besøk av to gresshopper, en sommerfugl, to ukjente biller, en bie, en flue og tre øyestikkere. I tillegg dukket to flyvefisker og noen delfiner opp for å hilse på oss, og på den tredje solnedgangen fikk vi et kort, men sjeldent show med hoppende delfiner!

Noen timer før ankomst til Lanzarote fikk vi plast i propellen, men heldigvis løsnet den uten at vi måtte hoppe i havet for å få den løs. Vi seilte også forbi en pall som lett kunne ha truffet skuteseida. Det er noe søppel å se, stort sett hvite plastkanner som trolig har blitt kastet eller falt av skip, men alt i alt er det overraskende lite.

På denne seilasen har vi proviantert lettere enn tidligere turer. Vi lagde kjøtt supper og kokte makaroni hjemme for å kunne varme opp senere. Ellers holdt vi oss til den vanlige dietten med havregryn til frokost, salat til lunsj og kjøtt eller hermetikk til middag. Vi har begrenset med vann ombord og tar alltid med noen ekstra fem-liters

Heidi med kontoret sitt ombord.

dunker. Jeg må innrømme at i rufsevær tyr vi til rett-i-koppen, nudler eller salte kjeks.

Det litt primitive livet passer ikke for alle og er nok mest for spesielt interesserte og sosiale einstøinger, men så lenge vi slipper å slåss med full storm, passer det oss. Vi bor avsidesliggende til og er vant til å ikke ha daglig omgang med folk, så det er ikke noe nytt for oss. Vi sitter med litt dårlig samvittighet for å ha overlatt hunder, hus og hage til andre, og snakker lite om livet på land. Men vi trenger disse turene for å ikke gro altfor fast og for å finne tilbake til de personene vi en gang var.

Etter ganske nøyaktig fem døgn var vi fremme i Puerto Calero på Lanzarote. Da hadde vi seilt 627 nautiske mil (tilsvarende 117 mil). Hele turen er planlagt til å ta seks uker og målet er å besøke alle de syv Kanariøyene og så seile videre nordover til Madeira og Porto Santo før vi setter ut på det åpne hav for fem dagers seiltur hjem igjen.

Og hvis du spør om vi kommer vi til å gjøre dette igjen, er svaret «Helt sikkert!»

www.zoneazul.com

BILREGISTRERING

- SPANSKE SKILTER PÅ 2 DAGER • IMPORT- & EKSPORTPAPIRER
- EU-KONTROLL (ITV) & HOMOLOGERING • EIERSKIFTESERTIFIKAT
- ALT PAPIRARBEID VED REGISTRERING

HOLM

BILREGISTRERINGSSERVICE

Tel. 671 20 48 24

www.spanskbil.com • E-mail: carsreg.holmes@gmail.com • www.spanishcarreg.com